

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr

V administraciji prejemana, velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Članki in oznanila (insetate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopis se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 57.

V Ljubljani, v petek 10. marca 1893.

Letnik XXI.

Državni zbor.

Z Dunaja, 9. marca.

Pokopališče v Gorici.

Poslanec grof Alfred Coronini izročil je včeraj interpelacijo zastran neugodne lege goriškega pokopališča. Interpelacija povdarja, da leži pokopališče višje, kakor mesto goriško, da v sredi njegovi izvira studenec, ki vso vodo s pokopališča jemlje seboj in pelje skoz mesto, da je svet tolikanj vlažen, da človeška trupla prihajajo v vodo, in da je zemlja ilovita. Na čelu mestnega zastopa stoji sicer zdravnik, vendar se ne briga, da bi se pokopališče vravnalo po postavnih določbah. Ljudstvo se pritožuje, pa ne more ničesar doseči, ker vladajoča stranka in ž njo mestni župan živajo posebno varstvo cesarskega namestnika. Zato vprašajo ministerskega predsednika: Ali so mu znane napake goriškega pokopališča, in hoče mar zaukazati, da naj goriška občina napravi novo pokopališče na drugem primernejšem kraju?

Železnice — slovenščina.

Poslanec Neuber je včeraj na drobno pretresal železnični prometni red in izrekal svoje mišljenje, da dunajska trgovinska zbornica ni prej poznala dotičnega načrta, ki je za promet jako neugoden. Torej predlaga resolucijo, v kateri se vladi naroča, da naj prometne rede spreminja le v soglasju s trgovinskimi zbornicami.

Deželni glavar štajarski, grof WurmbRAND, je govoril o raznih železničnih vprašanjih, pri katerih ni mogoče ustrezati vsem željam. Treba je pa gradnje železnic spraviti v nekak sistem. Dežela štajarska je z deželnimi podporami na dan spravila celo vrsto železnic. Po njegovem mnenju naj bi dežele same gradile železnice in prevzemale prioritetne delnice, ker bi se potem železnice strinjale s potrebami dežel.

Za njim poprijel je besedo predsednik državnih železnic dr. Bilinski, ki je odgovarjal raznim govornikom. Gledé uradnega jezika je rekel, da je

ta jezik po pravilih nemški. In za Galicijo se po neki cesarski odredbi dovoljuje, da smejo železnice z nevojaškimi uradi občevati poljski. S strankami pa morajo železnični uradi občevati v jeziku, v katerem se jim izročajo vloge. Ako se to kje ne godi, naj se mu to naznani in skrbel bode za izvrševanje zakonitih določb. Poslanec Klun je odgovarjal, da so v Istri vsi uradniki zmožni slovenskega jezika; on je govoril z vsemi in jih vprašal, ali so zmožni obeh deželnih jezikov, kar so mu zagotavljali in tudi njih imena kažejo slovansko koreniko. Kar pa zadeva krajna imena, pravi, da se te reči vredejuje le porazumno s političnimi oblastvi; če politično oblastvo železničnemu vodstvu naznani, da se temu ali onemu kraju po uradnem krajnem repertoriju pravi tako, v drugem jeziku pa tako, se dotične postaje s temi imeni zaznamujejo; tako se bode zgodilo tudi pri dolenski železnici; vodstvo se je že obrnilo do deželnega predsedništva, da se po njegovih pojasnilih napravijo napisi.

To je prav, ali če bode vodstvo državnih železnic čakalo še le predlogov političnih oblastev za slovenske napise, jih na Koroškem, Štajerskem in Primorskem nikdar ne dobimo. Po našem mnenju bi moralo železnično vodstvo od političnih oblastev zahtevati, da mu naznanijo slovenska krajevna imena, ter jih potem zapisati na postaje. Morda ne bode škodovalo, da se občine s prošnjami obrnejo do vodstva in ga na ta način pripravijo k poizvedbam pri političnih oblastih. Gledé uradnikov pa stavimo, kolikor kdo hoče, da niso vsi zmožni slovensčine; če so gospodu predsedniku na njegova dotična vprašanja prikimovali, pač to še ni neovrgljiv dokaz, da res tudi znajo slovenski.

Fanderlik je priporočal gradnje nekaterih železnic na Moravskem, Steinwender pa se je potezal za turistično železnico, ki bi bila velike koristi za Trst pa tudi za sosedne dežele. (Dr. Russ: Pa za Benetke!)

Bazzanella je zagovarjal valsugansko železnico, Obrndorfer pa progo skozi Ipsko do

lino. Biankini je razpravljal železnice v Dalmaciji, ki bi postala pravi raj, ako bi dobila primernih železnic; v prvi vrsti pa je potrebna železnica Knin-Novi. Ko sta govorila še Popper in Rigler vsak za svojo progo, prišel je na vrsto koroški poslanec Rainer, ki je priporočal železnico iz Celovca čez Ljubelj v Tržič in Kranj, pa zvezo Loka z Divačo. Turški železnici pa se je ustavljal, kar je zbuvalo nevoljo in glasno oporekanje Steinwenderjevo, zlasti ko je Rainer povdarjal, da se je tudi koroški deželni zbor izrekel zoper to železnico (Steinwender: Pa le večina!); nekaj nasprotnikov je seveda vselej, ali Steinwenderjevi nazori ne segajo čez meje njegovega volilnega okraja. (Steinwender: Oho! — Russ: Prav dobro! — Ghon: Tudi jaz zastopam eden volilen okraj. — Lueger: Ghon je torej tudi nasprotnik v lastni stranki! — Rainer: Kot boroveljski zastopnik ne more biti nasprotnik, vsaj na glas ne! — Veselost. — Ghon: Jaz zastopam 7 okrajev!)

Razprava je bila potem zaključena in sta bila kot glavna govornika izbrana Jax in Siegmund, ki sta prišla danes na vrsto in sta ravno tako kakor poročevalec Russ govorila o raznih železničnih zadevah. Po nekaterih dejanjskih popravkih bil je proračun trgovinskega ministerstva dovršen in na vrsto je prišlo ministerstvo poljedelstva, ki se bode nadaljevalo jutri in v soboto.

Vpisanih je namreč na obeh straneh jako mnogo govornikov. Protigovorniki so: Posch, Tekly, Kokoschinegg, Dvořak, Dötz, Pattai, Kavnic, Garnhaft, Svožil, Muth, Kürschner, Troll, Masařyk, Kaiser, Roskošny, Richter, Fürstl, Gessmann, Barenther, Forcher, Hauck, Hoch, Brillinski.

Kot zagovorniki so se oglasili: Ciani, Czeck, Kaltenecker, Krepek, Tausche, Peška, Helcelet, Laginja, Polzhofer, Bauer, Riegler, Rollberg, Hagenhofer, Habermann, Heilsberg, Piquet, Bärnreither, Friess, Marchet, Brenner, Schorn, Nitsche, Gregorec, Stuszkiewisz, Fux, Steinwender in Hompesch. — Danes sta govorila z vsake strani dva.

LISTEK

II. Šolska podoba.

„Šest pripovedij“, srbski napisal Lazar Lazarevič, poslovenil Ivan Novosele.

(Dalje.)

IV.

Ze se je približavalo Petrovo. Vsaki dan smo čakali, da bo Marica sporočila po voz. Ali prišlo je i Petrovo, a pisma ni. Pred večer tretjega dne po Petrovem vračajo se ljudje s polja, pa stojijo pred sodnišnico in govorijo nekaj o sušilnicah za sadje. Jaz sem bil z Radojem Nikodičem na lovu, in ko sva se vračala, pomešala sva se tudi mi dva med ljudstvo. Ze se mračil. V daljavi zapazimo nekakšen voz. Župan pogleda na ono stran, zažmiri z očesi in se trudi, da bi spoznal, kdo je. Naenkrat tleskne z rokami:

„Marica!“

„Marica!“ vzkliknemo mi, a pisar pohiti, čim brž more, da naznani popu.

Radoje sproži dvocevko. Pop gologlav poleti pred voz, kateri se je ustavil, razširil je roki in ihti,

a vetrič se igra z belo brado in z ono malo las na glavi.

Marica je bila sama na zadnjem sedežu. Hitro vstane. Z levo roko nabere kijkljo, z desno sname klobuk z glave, prime se za lestvo in gibko skoči na zemljo.

Pop jo prime z obema rokama za glavo in jo poljubi na čelo, a nam kapajo solze. Pozdravlja se ona tudi z nami — kakšna je, komaj jo spoznaš. Ako kateremu od nas mladenčev roko poda, vsaki ves porudeči. Zbralo se je dosti sveta, pa smo jo kakor nevesto odpeljali k popovi hiši. Pop od veselja niti ne govori, samo briše oči in starejši ljudje jo kaj poprašujejo, a mladim se je čisto jezik zavezal. Ni šala, kakor kaka gospa! Pa kakšno ima obleko, pa kako gre! — — —

Sledeči dan je vstala, postavila se na prag, pa gleda. Pop je že zdavnaj bil v vrtu, in vsaki čas se vrača, da vidi, ako je Marica vstala. Pred dnevom je malo deževalo. Zemlja je bila vlažna, a z murve nasproti vratom se še niso izhlapele kapljice dežja, in ko jo je obsijalo juternje solnce, lesketa se kakor lesteneč v mestni cerkvi. Na bukvi kliče detel, a

z oreha mu se odziva žolna. Solnce sije, a nebo se jasni.

Marica stoji na pragu, pogleda na okrog. Diha globoko, in nekako čudno ji je v prsih.

„A kaj si se zamislila, golobica?“ vpraša Ikonija.

Marica še bolj globoko vzdihne:

„Nič!“ odgovori, a pogled ji je vprst v daljavo.

Kako je vse krasno, polno življenja, kako je sveži zrak!

Ikonija ji pogleda v oči, in potem pogleda na tisto stran, kamor so bile Maričine oči obrnjene:

„Murvo?“ vpraša ona.

„Kaj?“

„Gledaš v murvo?“

Marica se malo nasmehne:

„V murvo in povsod!“ In zamišljeno nadaljuje: Čisto sem lačna tega zraka.“

„E, kuham jaz kavo za tebe“, reče Ikonija.

„Vem jaz, ti si zdaj čisto gosposka. Imaš rada belo kavo!“

Nato pride pop iz vrta. Njegovo, kakor kakega svetnika, lice povzelo je zopet zemeljsko obliko, ker ga je radost obsijala; usta držé se vedno na smeh,

Slovaki in Madjari.

1. Brna, 8. marca.

Nulla dies sine linea — skoraj ga ni dneva, da ne bi bilo treba zabeležiti novih krivic in napadov madjarskih na Slovane, živeče po Ogerskem. Svoje ime, slavo in moč hočejo povzdigniti, hočejo dospeti če ne na najvišjo stopinjo kulture, pa vsaj enaki postati drugim velikim narodom evropskim. To je v obče dobro in hvalevredno — le da bi se ne godilo na račun in v škodo drugih, in da bi se ne postopalo brezobzirno, pristransko.

Ali bodo Madjari Evrope s čudom napolnili in tako svoj namen dosegli, ali ne, tega tu ne bomo raziskovali. V enem oziru pa zares vse s čudom napolnujejo, in stojé skoraj da na najvišji stopinji — v sovrastvu do vsega, kar se čuti Slovana. Po njih mnenju je Slovan zadnja stvar na svetu, katera ne sme prebivati v „blaženi Madjariji, zatorej proč ž njim, zatrimo ga! V sredstvih niso, Bog vé kako tankovestni, tudi ne delajo razločka med pravico in krivico, marveč vse jim prav pride, ničesar se ne sramujejo, da le k cilju pelje. Znano vam je že, kako so lovili slovaške otroke, kako so ž njimi „človekoljubno“ ravnali, kaka sredstva si izmišljujejo, da bi jih odtujili domovini in jim iztrgali sladko materinščino iz mladih src. Posebno Slovake hočejo osrečiti s svojo kulturo, posebno jih bodejo — začenjajo se namreč zavedati, sosedje jih milujejo, jim pomagajo, česar pa madjarska ošabnost in brezmejna sebičnost prenesti ne more. Madjarski časopisi, da bi vsaj pred svetom opravičili svoje postopanje, pisarijo o Slovakah kot sovražnikih države; zaženejo velik vrišč in jim podtikajo prekucijske namene, če se kje zganejo ali se zberejo v posvet, kako ubraniti narod pogina. Opirajo se, opirajo, a zamorec se ne se ne opere! So-li zgubili že ves čut sramožljivosti, ko se drznejo govoriti o krivicah, katere jim je prenašati od tega ubogega in revnega naroda? So-li glavo zgubili, ko mislijo svet prepričati, da jih hočejo Slovaki — poslovačiti? Oj ubogi — mučenci! Pač morajo biti ti Slovani in zlasti Slovaki hudobci! Nimajo svojih srednjih šol, le z veliko težavo jim je mogoče poslati otroke v zgolj slovaške šole, revni so, in pri vsem so nevarni bogatim in oblastnim potomcem Mongolcev! Čudno se vjemajo z enakimi trditvami besede grofa Zichy-ja, ki je več let med Slovaki živel. Pravi o njih, kako ljubijo svojo domovino, kako so delavni in miroljubni, tako da se jih je naučil čislati.

Sila vzbuja protisilo. Danes smemo z veseljem konstatirati, da gre i Slovak na dan, da se drami iz spanja in gre za svojimi brati: pričelo se je med njimi posebno živo narodnostno gibanje! Le-to je posledica madjarske politike in tudi obsojenja Svetozára Hurbana. Slovak ljubi svojo vero, ljubi svojo gorato in revno domovino, ljubi svojega vladarja — kralja. In sedaj, ko se je k brezštevili krivicam pridružil civilni zakon, ko mu segajo takorekoč po sveti veri, ko se tepta pravica, ko so razžalili ošabni Madjsri svojega kralja s Hentzi-jevimi spomenikom sedaj se podaja Slovak s tem večjim navdušenjem v boj za svoje svetinje, z veseljem se vdeležuje shodov, ne gleda na dolgo pot in zamudo časa, ampak vse žrtvuje, da se vdeleži posvetovanju in raz-

a na belih trepalnicah visi zdaj in zdaj po katere kapljica, s katerimi duša rosi, da dar se ji mračni in svita.

A skoz letve od koruznjaka v sosednem dvorišču lesketa se oko. Ta je koruznjak Nenada Džeriča, a on ima sina Pavla, mladenča za ženitev. To je isti, kateremu je učitelj rekel, da je živina.

Pop se z Marico usede pod oreh. Ikonija prinese belo kavo.

Pop ne obrača očesa od nje.

„Kaj si delala, hčerka, odkar si vstala?“

Marica vzdigne obrvici. Trudno pogleda okoli sebe, po ko jih upre v popa, njemu je, kakor da ga polival z nekim oživljajočim balzomom.

„Gledala sem prirodu“, odgovori ona nedolžno.

Pop sklene roki in zravna palca nad njimi in jih tako sklene, in položi na mizo. Nasloni se malo na klopico, a glavo nagne malo na desno stran in pogleda v nebo.

„Prirodu!“ reče on zamišljeno. „Da! ti misli sem se tudi jaz podal. Velika je to knjiga! Kdor to bere, ta se bliža Bogu.“

Da, ali pop ne vé, na koliko načinov se ta knjiga dá brati!

(Dalje sledi.)

prav o verskem in narodnostnem vprašanju. A v „svobodni“ Madjariji je tudi shod pregrešek in zato — je prepovedan!

Za 19. febr. je bil sklican shod v Turčanskem sv. Martinu. Posvetovati so se hoteli o civilnem zakonu, vpeljevanju državnih matie in narodnostni ravnopravnosti. In kaj je storila oblast? Shod je prepovedala. Odbor se je obrnil na ministerstvo, katero pa ni pritožbe o pravem času rešilo. Zbralo se je kakih 800 posvetovalcev, a zborovati niso smeli. Še celo v svojih zasebnih prostorih — v „Domu“ — se niso smeli razgovarjati; podžupan je prišel na čelu orožnikov ter zahteval, naj se razidejo. Razšli so se sicer, ker se niso hoteli z orožniki boriti, ali namen je bil le dosežen: resolucije so se podpisale. — Enak shod se je vršil pustni ponedeljek v Modri z istim vspehom. Zaradi njega se je debatiralo na občnem zboru požunske župe (okolis), kjer se je dolžila duhovščino, advokatje in peščica učiteljev — panslavistične propagande. Bravo!

Taka je svoboda v „svobodni“ Madjariji! Živela!

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. marca.

Zakon brezvercev. Zadnji čas se je hotelo več brezvercev civilno poročiti s katoličankami. Dunajsko deželno sodišče, nadsodišče in najvišje sodišče so pa razsodila, da taki zakoni niso veljavni. Brezverstvo je po § 64. državlanskega zakonika zakonski zadržek. Ta paragraf določuje, da ne morejo kristijani z osebami, ki niso kristijanske vere, stopiti v zakon. Po tem takem se morejo brezverci ženiti samo z židinjami in brezverkami.

Samo češki napisi ulic v Pragi. V nemškem taboru na Češkem je velika razburjenost. Vse kriči, da se ruši narodna enakopravnost. In zakaj tak hrup? V Pragi so napravili nekaj novih tabel za napise ulic, ki so samo češke. Zaradi tega so se Nemci že pritožili pri vladi. Ko so se pa v Brnu odpravili češki napisi ulic, je pa bilo vse v redu. Noben nemški list se ni izpodtikal nad tem. Brno je vendar ravno tako glavno mesto dvojezične dežele, kakor Praga. Tudi po drugih mestih na Češkem in Moravskem, kjer imajo Nemci odločilno besedo, bi zastoj iskal čeških napisov. Če je Nemcem toliko na narodni enakopravnosti, naj dajo sami drugim lep vzgled. Nemški listi naj prijemajo nemške zastope z meševitim prebivalstvom in jih opominjajo, da storé svojo dolžnost. Pri njih boče pač njihova beseda veljala. Še le potem, če bodo Nemci pravični drugim narodnostim, se smejo pritoževati, da se jim krivica godi. Dokler pa v Brnu in Liberci ni čeških napisov, pa Nemcem nič kaj ne pristojta, jeziti se nad češkim mestnim zastopom v Pragi, če se ne ozira na vsako nemško željo.

Trgovinska pogodba z Rusijo. Ako bode Nemčija sklenila trgovinsko pogodbo z Rusijo, mislijo Mladočehi v državnem zboru predlagati, da se sklene na enakih podlagah tudi trgovinska pogodba mej Avstrijo in Rusijo. S svojega stališča imajo pač Mladočehi prav, kajti Češka in Moravska ste pred vsem industrijski deželi. Trgovinska pogodba z Rusijo bi bila v korist industriji, ali v veliko škodo našemu kmetijstvu, kar se že razvidi iz debat v nemškem državnem zboru. Zatorej se mi Slovenci ne moremo veseliti take pogodbe, pa tudi Poljaki bi bili gotovo proti njej. Mladočeški predlog pa tudi ne boče imel nobenega vspeha. Trgovinskimi pogodbami mora pritrđiti tudi ogerski državni zbor. Oggerska je pred vsem poljedelska država in bi gotovo njen zastop ne pritrđil pogodbi z Rusijo. S svojim predlogom Mladočehi drugtega ne dosežejo, kakor da dobé novo priložnost izražati svoje simpatije za Rusijo. Posebno Vašaty boče imel zopet priložnost razvijati svoje malo čudne politične nazore in kazati svojo državniško modrost.

Huda debata je bila predčera v ogerskem državnem zboru. Ko je jeden vladnih privržencev zagovarjal jako nesrečno vladno cerkveno politiko in se navduševal za civilni zakon, proti kateremu po njegovem mnenju papež nič nima, se je oglašilo več govornikov proti vladnemu cerkveno-političnemu programu. Poslanec Györfly je izjavil, da pravi liberalizem ne zahteva civilnega zakona. Vlada tudi s svojim programom ne boče dosegla nobenega vspeha. Še hušji je poslanec Szspary obsojal civilni zakon. Zaradi te stvari je on odstopil iz vladne stranke. Govornik je naglašal, da je zakon zakrament, in da povsod peša vera, kjer se civilni zakon vpelje. Ljudstvu se s tem nalože le dvojni troški. Karoly je do-

kazoval, da vladna politika koristi le židom. Listi pišejo, da se že dolgo niso slišale v zbornici tako odločne katoliške besede, kakor sedaj.

Srbija. Včeraj so se vršile volitve v Srbiji. Njih izid še ni znan, ali vsekako so liberalci dobili večino. Vlada je tudi napela vse sile, da zmaga. Mnogim radikalnim vodjam je zabranila, da neso šli agitovat in sicer je to storila s pretvezo, da mora vsdržavati red. Varnostne naredbe so bile tudi potrebne, kajti radikaleci so narod pripravljali prav k vstaji. V Goračici je bil prav reden boj. Kmetje so se bojevali s puškami. Ko so morali bežati, pustili so 40 Verdanovih pušk. Od kod so dobili te puške, še ni dognano. Pa tudi drugod so že kmetje bili pripravljani na boj. Radikaleci sami ne tajé, da narod hujskajo k vstaji, ali svoje postopanje opravičujejo s tem, da vlada protizakonito postopa. Radikaleci so imeli tem večji pogum, ker so sodišča v več krajih na njih strani in se torej zanašajo, da bodo izgređniki naposled še oproščeni.

Panamska afera. Pravda zaradi podkupljevanja pri panamski družbi se je pričela. Prvi je bil zaslišán Karol Lesseps. Kar je izpovedal, gotovo ni ugajalo mnogim francoskim politikom. Razložil je, kako je moral podkupovati, da je vlada predložila zakon o panamskih obligacijah, kako je nanj zlasti pritiskal Freycinet. Karol Lesseps bi bil marsikaj še natančneje izpovedal, da ga predsednik ni vedno opominjal, da naj vlade ne vleče v to stvar. Izmej časopisov je zlasti imenoval glasilo Clemencauvo, katero je bilo treba podkupiti. Lesseps je svoje postopanje s tem opravičeval, da brez podkupovanja ni bilo mogoče ministrov, poslancev in javnega mnenja pridobiti za to stvar. Rejnach je od njega zahteval 12 milijonov frankov. On mu jih je dal 5, pa še teh bi mu ne bil dal, da ni Freycinet njemu pretel, da se drugače ne izogne kaj neprijetni pravdi. — Že prvi dan je pokazal, da se boče pri tej pravdi pralo jako umazano perilo.

Socijalne stvari.

Naše železnice.

Govor gosp. poslanca kanonika Karola Kluna v drž. zboru dne 7. marca.

I.

Visoka zbornica! Pri obravnavi o budgetu finančnega ministerstva je govoril specialni poročevalec o gospodarskem položaju v Galiciji in omenjal, da je Galicija na slabšem, kakor skoro vse druge avstrijske dežele, kar se tiče razmerja mej razširjenostjo in pa dolgotjostjo železnic. Neugodnejše razmere so samo še v Bukovini, Dalmaciji in moji ožji domovini Kranjski. Te neugodne razmere se za Kranjsko nekoliko zboljšajo, ko se dodela dolenjska železnica, ki se je naposled dovolila po dolgoletnem priganjanju. S to železnico se velik in rodoviten del naše lepe Dolenjske, ki je bil dosedaj od svetnega prometa, rekli bi, popolnoma odločen, tesneje zveže z drugimi deželami. Sedaj boče mogel spraviti na trg svoje obilne prirodne produkte, pred vsem primerno prodati svoje zdatne množine premoga in lesa.

Pa so še druge železnice bodočnosti, katere neso le lokalnega pomena, temveč so največje važnosti za občni promet. Tem je prištevati železnico preko Karavank, ki bi držala iz Celovca preko Ljubelja v Kranj, kjer bi se zvezala z Rudolfovo železnico.

Ne more se oprekati, da boče ta železnica za Koroško in Kranjsko največje vrednosti. Njeni pravi pomen je pa v tem, da se napravi najkrajša zveza Trsta z notranjimi deželami. Znano je, da se kot neobhoden pogoj za razvoj Trsta zmatra to, da se napravi še jedna zveza z notranjimi deželami in v to se priporoča železnica Loka-Divača. Če tudi je gospod. trgovinski minister danes zagotavljal, da vlada obrača pozornost temu projektu, vendar mislim, da ne boče preveč hitel z delom te železnice, ko se vedno glasneje in splošneje zahteva podržavljenje južne železnice. V tem slučaju bi to tudi ne bilo potrebno, ker bi se z nekaterimi popravami južne železnice prišlo v okom vsem eventualitetam in zadostilo zahtevam živahnega prometa. In če bi bilo treba še jedne zveze s Trstom, je priporočati, da bi se železnica zopet ne delala preko Krasa in izpostavila neugodam, temveč naj se izpelje po rodovitnih krajih, in bi se v tem oziru posebno priporočala železnica Loka-Poljane-Idrija.

Neobhodno potrebno se mi zdi, da se gradi železnica preko Karavank.

Gospod trgovinski minister mi je danes rekel, da vlada po dolgih in mnogih obravnavah naposled le vendar zgradi valsugansko železnico in da kmalu predloži v ta namen predlogo visoki zbornici. Mi nemamo nič proti grajenju valsuganske železnice, ali na to pa moram opozoriti, da bo ta proga koristila v prvi vrsti Benetkam (Tako je! — Ugovarjanje), katere bi se ž njo za 56 do 80 kilometr. približale severnim deželam. V enakih razmerah in jednaki meri bi se oškodoval Trst, če se hkratu ne poskrbi krajša zveza Trstu, ki je sedaj v jednaki oddaljenosti z Benetkami. Trst je na slovenski zemlji in mi smo bližnji sosedje njegovi ter imamo ž njim najživahnejši promet, zato pa ne moremo železi, da bi se kako oškodoval. Misliti si ne moremo, da bi vlada bolj pospeševala italijanske koristi, kakor avstrijske, bolj skrbela za Benetke, kakor za Trst, zato mislimo, da se ne bode valsuganska železnica delala, če se poprej ne poskrbi za krajšo zvezo iz Trsta v notranje dežele. V tem oziru se priporoča železnica preko Karavank in zato bi visoki vladi nujno na srce pokladal ta projekt, za katerega so se po zagotovilih trgovinskega ministra pripravljala dela že začela. Za povzdigo narodnega gospodarstva pa še ni dosti, če se delajo železnice. Graditi se morajo tako in vravnati, da ustrezajo prebivalstvu in prometu, kateremu so namenjeni.

Proge se morajo tako izpeljati in postaje tako razdeliti, da so ob cestah, po katerih je živahen promet, posebno blizu takih krajev, kjer se shajajo ceste, da se prebivalstvu uporaba železnice, kolikor je mogoče, olajša. Toliko se je to načelo poštevati, koliko pa preziralo pri grajenju dolenske železnice, o tem tukaj nočem govoriti.

Zato bode morda še priložnost, morda tudi potreba, ko bode dodelana železnica in bode na podlagi skušenj mogoče izreči nepristransko sodbo.

Kakor je sedaj, bi govoriti mnogo ne koristilo, pa tudi ne lahko kaj premenilo, če bi se imele narediti tudi največje napake. Ravno zato se pa usojam visoko vlado na to opozarjati, če se gradi železnica preko Karavank, naj se tako izpelje, da bo koristila močno obljudenemu kraju mej Tržičem in Kranjem, posebno da bode poslednjemu mestu, katero se je z nekimi naredbami jako oškodovalo, vir novega blagoslova in začetek novega razvoja.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. marca.

(Vedja deželne vlade) dvorni svétnik baron Hein odpeljal se je, kakor poroča uradni list, za nekaj dni v Trst.

(Doktorjem prava) je bil véceraj promoviran na graškem vseučilišču g. Robert Bežek, c. kr. notar v Žuzemberku.

(Letošnjih velikih vojaških vaj) pred cesarjem na Ogerskem udeležil se bode tudi naš polk št. 17 in kranjsko-primorski polk. — Po vojaških vajah pride štirski polk kralj belgijski št. 27 v Celovec, celovski št. 7 grof Khevenhüller v Gradec za posadko.

(Vtopljenec pod Radolno.) Iz Gorjan se nam piše: Pod slavnoznanim slapom „Radolno“, med Zasipom in Blejsko Dobravo dobili so v nedeljo 5. t. m. v vodi vtopljenca, starega okoli 65 do 70 let, z razbito glavo, kateri je že moral biti kake dva meseca v vodi. Najbrž se je v letošnji zimi na poti, katera pelje iz Dobrave v Gorje skozi divje romantično „štrmo stran“, ponesrečil naj si bode, da mu je zdrknilo, ali pa ga sneženi plaz odnesel po strminah čez 40 do 50 metrov visoke pečine v vodo, od koder ga po sadnjem deževju, ko je voda narasla, odnesla naprej pod slap, kjer je bil najden in v ponedeljek pokopan pri podružnični cerkvi sv. Štefana na Dobravi. Iz tukajšnjega okraja ponesrečenec ni bil, domovinskih izkazov pa ni bilo pri njem. Obleko je imel starinsko, jopič iz starega višnjevega sukna, kakoršnega so tukaj nosili pred 30 in več leti, telovnik iz črnega sukna, hlače obnošene jirhas'e, škornje močne „na kveder s podkvicami, v denarni mošnjici je bilo 37 kr. Iz tega bi se sodilo, da je bil s hribov škofjeleškega okraja ali pa s tolminskih hribov. Županstvo v Gorjah prosi slavná predstojništva po domovinstvu ponesrečenca poizvedovati in poročati.

(Civilni zakon in „Slov. Narod.“) Vécerajšnji „Narod“ piše gledé najnovejših dogodkov v ogerski zbornici tako-le: „Naučnega ministra Csaky-ja dokaz, da škofje iz začetka niso bili nasprotni vladnim naredbam o krstnih maticah, je silen udarec kleri-

kalni agitaciji, ker s tem dokazom je potrjeno, da zlorablajo ogerski škofje dogme. — Kar prej ni bilo zoper dogme, tudi sedaj ne more biti. V tem oziru se je torej položaj vlade izdatno zboljšal, kajti škofom je izpodbito stališče, tega ne more nihče utajiti.“ — Čudili bi se tem besedam, ako bi jih ne bili že poprej čitali v nemško-židovski „Neue Freie Presse“, in ko bi ne vedeli, da je gospódi pri „Narodu“ ta čifutski list — katekizem! — Ogerski škofje so se vzdramili večinoma vsi, postavili se odločno na cerkveno-pravno stališče po navodilu Leona XIII., s tem svojim sklepom proti civilnemu zakonu in proti vladnim naredbam o krstnih maticah, katerega so sedaj soglasno sklenili, popravili so, kar je bilo zagrešenega tudi od nekaterih udov iz njih vrste, — trije se tudi sedaj niso udeležili posvetovanja, — za ta odločen korak mora jih hvaliti vsak katoličan, vsak poštenjak; „Narod“ pa jim meče v obraz najhujše očitanje, da ogerski škofje zlorablajo dogme, češ, kar prej ni bilo zoper dogme, tudi sedaj ne more biti! — To je stališče „Naroda“ gledé civilnega zakona! Tako se o tem prevažnem vprašanju poučujejo čitatelji v „Slov. Narodu“, ki se piše za verni katoliški narod.

(Nesreča.) 4. t. m. popoldne se je v Mirni peči pri gradnju železnice ponesrečil 34letni fant France Krevs, Štangerjev iz Češenjc. Velika plast zemlje je padla na njega, da mu je zlomila desno nogo in ga na prsih tako poškodovala, da je v ponedeljek dopoldan previden s sv. zakramenti umrl.

(V Podgori pri Gorici) bolehalo otroci za osepnicami. Šola je zaprta.

(V Ločniku), kakor smo že poročali, imeli so občinske volitve. Zmagala je s pomočjo „lega nazionale“ liberalna stranka z dvema glasovoma. Katoliška stranka vložila je priziv v 2. in 3. razredu, opiraje se na 24 nepostavnostij. Liberalna stranka, „ut videatur, quid fecisse“, prosila je vlado, da, ako razveljavi volitve v 2. in 3. razredu, naj jih ovrže tudi v 1. Do sedaj ni nikake razsodbe. Liberalci svesti si novih volitev, že sedaj delujejo. Podpihvalcev dobro plačanih je nebroj. Da revne volilce privabijo v svoj tabor, gradi bojda „lega nazionale“ skladišče za moko in pekarnico, ki bo oskrbovala brezplačno s pecivom manj imovite volilce. Takih žrtev se ne strašijo liberalci! In katoličani?! — Posnemajte svoje nasprotnike! Z istim orožjem!

(V Solkanu), čisto slovenski vasi, pod Sv. goro, imeli so, kakor smo že poročali, pretečeni teden občinske volitve. Tudi tam je „lega nazionale“ močno mešala možgane čisto slovanskim volilcem. Jedi in pijače ugonobili so bajé dokaj. Odkod ta čudna prikazen v Solkanu? Gotovo je, da si je izposlovala liberalna stranka od nekih veleposestnikov pooblastil, katerih bi ne bila dobila, da ni zvito in prekanjeno prikrita svojih teženj: stvariti v Solkanu laško-slovensko liberalno starešinstvo. Drugi velerenični uzrok je, da Solkanci, večinoma rokodelci in najemniki, so plesli po taktu onih, kateri jim režejo kruh. Tedaj slabo stanje ljudstva, odvisnost, skrb za življenje, premotilo je marsikoga, da je glasoval proti svojemu prepričanju. Kaj se učimo iz te žalostne resnice? Hočemo imeti mož neupogljivih, zavednih, skalnatih narodnjakov, skrbimo za njih časnó blagostanje. Časno blagostanje je prvi pogoj ugledu, smrti mameluštva. — Ne vpijmo samo, ampak delajmo! Katoliški narodnjaki, snujte katoliška društva, poučajte ljudstvo, ustanovljajte posojilnice, pomagajte ljudstvu iz bēde, in stalo bode za vami, kakor jeden mož! — Kaj koristi vse narodno prepričanje, ako nimamo toliko moralne moči in neodvisnosti v ljudstvu, da bi mogli pošteno živeti?! Učite ljudi moliti, pridno delati in varčevati, ne pa vpiti „živio“, rajati, veseliti se po plesnih zabavah, ponočevati in zapravljati! S poslednjim ne koristimo narodu, pač pa škodujemo, ker jemljemo pojedincem to, česar nujno potrebujejo, da ostanejo celi, neodvisni možje, značajni. Kdor ima vero in je imovit, tak ima vpliv. Tak ne bo pozabil naroda. Kaj nam koristijo narodni pohajči in kričači, ki so pripravljani za kozarec vina prodati svojo narodnost in vpiti „eviva la lega“?! Narodna vzgoja ljudstva, kakoršna je sedaj pri nas v nekih le „živio“ in „narod“ kričočih krogih, ni narodna, ker je narodnosti na kvar vsikdar, ko nasprotnik-bogatin seže globoko v mavho. Vzgoja ljudstva bodi katoliško-narodna, ker le prepričan, dober kristijan ne preda svojega prepričanja za nobeden denar, je neupogljiv. Le prepričan katoličan, ki se raduje blagostauja, je tudi prepričan, pravičen narodnjak, ker prepričan je o navstvenem

zakonu in ga dejstvuje: Vsakemu svoje! Solkanci! Volite s tistimi, ki vas prav učé; s tistimi, katerim je na srce vaš čas in večen blagor; s tistimi, ki vas učé moliti, pridno delati, varčevati in posvečevati praznike! Ne poslušajte tistih, ki vas učé kričati brezsmoterni „živio“, hoditi po veselica in plesih, ponočevati in zapravljati. Le ako te nauke uvažujete, boste vredni potomci tistih prednikov, ki so bili branik veri in narodnosti; boste čast Sloveniji, ki je in hoče biti na veke katoliška!

V. K.

(Čudne razmere na celjski gimnaziji.) S Štajerskega se nam piše: Pri nas v Celju se godé čudne reči. V nedeljo, 5. t. m., srečavali so verniki, gredoč zjutraj k službi božji, po mestnih ulicah ljudi našemljene z maskami. Vračali so se iz kazine, kjer je imelo moško pevsko društvo maskerado v postu. Pravijo, da je bil na tej veselici navzoč tudi vodja celjske gimnazije, Končnik, z mnogimi gimnazijskimi dijaki. Ni mi znano, ali se je to zgodilo z dovoljenjem vodjevim, ali ne, to pa lahko rečem, da je dijakom to prepovedano po šolskih določilih, kakor je gosp. Končniku kot katoličanu prepovedano po cerkvenih zapovedih. — Ni čuda, da vladajo na celjski gimnaziji tako izredne razmere, o kakoršnih se je čulo vzlasti v zadnjih časih; nemški profesorji so si posebno v laséh, pri svojih prepirih rabijo tudi, — kakor se govori, — „argumenta baculatoria“! — Gospod Končnik, vodja, sevéda nima ni volje, ni časa, v tem oziru kaj ukreniti, kajti kdo bo pa sicer hodil v postnem času z dijaki vred na maskerado? Pač res: „Was brauchen wir noch einen Carneval, wenn die Zeit selber eine Maske angelegt hat?“

(Iz Celovca) dne 9. marca: Tukajšnji listi poročajo, da se preseli koroški pešpolk grof Khevenhüller št. 7 po velikih vajah v jeseni v Gradec, v Celovec pa pride pešpolk št. 27 kralj belgijscev iz Grada. — Hôtel „Sandwirth“ je od g. Elmenreicha zopet kupil prejšnji posestnik gosp. J. Simon. — Zadnja številka „Bauerzeitung“ je bila konfliktovana radi članka „Die Regierung des Grafen Taaffe“, v katerem se pravi mej drugim, da je rešitev za Avstrijo le mogoča, če se pri nas uvedejo iste razmere, ki vladajo na — Ogerskem!! Vredništvo pa se ni prisililo, da bi bilo pripravilo novo izdajo in izpustilo dotični članek, ali vsaj dotične stavke, marveč se je le nekoliko vrstic pomazalo s črnilom. — da se konfliktovani stavki ravno tako morejo brati, kot prej!!

(„Pavliha“ pred sodiščem.) Znano je čitateljem da je bil „Pavliha“ po g. kanoniku Klunu tožen zaradi žaljenja časti ter da je bil vrednik lista obsojen, radi zanemarjanja dolžnosti; tudi je moral nositi troške pravde. — Vrednik se je pritožil na Dunaj in od tam je došlo danes sledeče poročilo: „Pavlihova“ pritožba zavržena. Njegov oficijelni zastopnik dr. Lenoch je predlagal preložitve, češ, da je premalo informiran, pa sodišče je izreklo, da ni potreba posebnih informacij, ker gre za pravno ne-dejanjsko razsodbo. „Pavliha“ je obsojen tudi v stroške.

(Misijon) obhajajo te dni v Vitanju; vodi ga g. Fr. Doljak T. J. — V proslavo 50letnice papeževga škofovanja bodo imeli od 13—22 maja misijon pri sv. Petru na Gor. Radgoni.

(Spremembe pri učiteljih na Štajerskem.) V Planini je postal nadučitelj g. Fr. Rautner, v Dobrni učitelj g. Fr. Igler, v Trbovljah učitelj g. Lor. Šah, v Zdolah podučiteljica g. Amalija Pink.

(Za poprave zvonika stolne cerkve v Mariboru) se je nabralo dosedaj 5777-76 glđ.

(Slovenski klub na Dunaju) ima v soboto 11. sušca t. l. „zum alten Schottenthor (I Schottengasse 7“) peti svoj večer v tej sezoni. Berilo oskrbi prof. Jos. Stritar: „Olga“, novela v verzih. Po berilu bode koncertiral znani virtuos in skladatelj g. Al. Vavpotič. Začetek točno ob 8. uri zvečer. K temu večeru vabijo se na Dunaju živeči Slovenci.

(Občinska volitev v Lancovem.) V občinski odbor občine Lancovo pri Radovljici so bili voljeni: županom Anton Šušteršič; občinskim svétnikom Rok Bohinjec, Jan. Kunčič, Mat. Fister in Fr. Zupanec.

(Požar v gozdu.) Pretekli ponedeljek je pogorelo štiri orle gojsda pod Nanosom. Sumi se, da je začela zlobna roka.

(Razpis častnega darila.) Da bi pospešila razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje „Matica Slovenska“ po določilih Jurčič-Tomšičeve ustanove 200 goldinarjev častnega darila izvr-

nemu pesniškemu pripovednemu delu, v prvi vrsti kakor daljši in celotni epični pesmi. Snov bodi delu zajeta iz zgozovine ali sploh iz življenja národa slovenskega. Delo mora biti pisano tako, da po obliki in vsebini svoji ustreza umetniškim zakonom lepe pripovedne književnosti ter poleg tega ugodi literarnim namenom „Matiče Slovenske“. Pisatelj, kateremu se prisodi častno darilo iz novcev Jurčič-Tomšičeve ustanove, prejme vrhu tega za svoje delo še navadno pisateljsko nagrado, katere plačuje „Matica Slovenska“ po § 15. svojega pravilnega reda po 35—40 gld. za tiskano polo. Rokopisi naj se brez pisateljevega imena pošiljajo odboru „Matiče Slovenske“ do 31. decembra 1893. leta. Pisateljevo ime naj se pridene rokopisu v zapečatenem listu, na katerem je zapisano dotično géslo. — V Ljubljani, dné 1. marca 1893.

Odbor „Matiče Slovenske“.

(Častno občanstvo.) Občinski odbor sv. Kuni-gunde na Pohorju je izvolil za svojega častnega občana vč. g. Ant. Belšak-a, župnika in dub. sve-tovalca pri sv. Petru p Radgoni.

(Konkurz) je proglašen od deželnega kot trgovskega sodišča v Ljubljani na imenje trgovca gosp. Fr. J. Fekonje na Vrhniki. Konkurni komisar je deželnega sodišča svétaik gosp. A. Čeh, in upravnik imovine gosp. J. Gruden, umirovljeni davkar na Vrhniki. Likvidacijski rok je dné 24. aprila t. l.

(Bolnišnica v Novem Mestu.) Prečast. provin-cijal usmiljenih bratov v Gradcu, kateri mislijo zgraditi bolnišnico v Novem Mestu, naročil je stavbenemu mojstru g. Vil. Treo-tu, da napravi načrte za gradbo.

(Novo šolsko poslopje) zgradili bodo v Kočevju. Proračun je nastavljen na 49.588 gld. 96 kr. Delo je prevzel g. Vil. Treo.

Društva.

(„Vzajemno podporno društvo v Ljubljani.“) Dne 9. t. m. konstituiral se je nadzorovalni svét „vzajemnega podpornega društva v Ljubljani“. Načelnikom voljen je gosp. A. Vester, c. kr. profesor, njegovim namestnikom Andrej Druškovič, trgovec in posestnik, zapisnikarjem gosp. Mihael Bulovec, kapelan pri sv. Petru, vsi iz Ljubljane.

Za ravnateljstvo:

Simon Pogačar, Jos. Prosenec,
načelnik. uradni vodja.

Razglas.

Kot zastopnik **Janeza Žerovnik-a**, kuratorja **Josipa Oražem-a**, posestnika na Šujci, naznanjam, da se bode

dné 20. marca 1893

dopoldne ob 9. uri počenši in ako treba, tudi prihodnje dni, vršila na Šujci pri Dobrovi

prostovoljna prodaja

Josip Oražem-ovih posestev, ležečih v katastr. občini Šujca in sicer npr. senožetu in gozdov ter kaže v skupni cenitvi vrednosti: **3030 gld.**

Vpogled dražbenih pogojev dovoljen je pri c. kr. za mesto delegovanem okrajnem sodišču v Ljubljani in v pisarni podpisane ob navadnih uradnih urah.

V Ljubljani, dné 9. marca 1893.

Dr. M. Hudnik,
odvetnik.

147 3—1

Dunajska borza.

Dné 10. marca.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 80 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 „ 65 „
Zlata renta 4%, davka prosta	117 „ 30 „
Papirna renta 5%, davka prosta	— „ — „
Akcije avstro-ogerske banke, 800 gld.	989 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	339 „ 40 „
London, 10 funtov strl.	121 „ 15 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 62 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 71 „
Nemških mark 100	59 „ 27 1/2 „

Dné 9. marca.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 25 kr.
Ogerska kronina renta 5%, 200 kron	95 „ 55 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	168 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 „ — „
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	98 „ 30 „
Zastavna pisma	101 „ — „
Kreditne srečke, 100 gld.	197 „ 25 „
St. Genois srečke 40 gld	67 „ — „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	139 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ — „
Windischgrazove srečke, 20 gld.	76 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 300 gld.	157 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2925	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	— „ — „
Papirni rubelj	1 „ 27 1/2 „

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Světi pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljatelj vred gld. 2.60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego
kolikor mož visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnice.

Telegrami.

Belgrad, 9. marca. Belgrad je volil tri liberalce in radikalca Pasića.

Belgrad, 10. marca. 20 mest je volilo liberalce, 9 pa radikalce. V Pirotu in Čačaku so potrebne ožje volitve. Mir se ni motil. Po dosedanjih delnih poročilih iz kmetskih občin je velika vladna večina. Skupni izid pričakuje se jutri.

Belgrad, 10. marca. V višjih vojaških poveljstvenih mestih so se izvršile neke premembe samo iz službenih interesov.

Berolin, 10. marca. Vojaška komisija nemškega državnega zbora je odklonila drugi paragraf vojaške predloge.

London, 9. marca. Kakor poroča „Times“ iz Tien-Tsina, ugovarja kitajska vlada ruskemu prevodu pamirskega zapisnika iz 1885. leta. Kitajski zastopnik v Peterburgu je dobil ukaz, da o tej stvari nikar ne odjenja.

Novi Jork, 9. marca. Danes ob polu 1. uri po noči se je čutil potres od jugovzhoda proti severozahodu v deveti in petnajsti ulici.

Umrli so:

9. marca. Jožefa Sterle, sodarjeva hči, 2 leti, Reber 6. božjast. — Marjeta Lotrič, delavčeva hči, 16 dnij, Tržaška cesta 39, oslabljenje.

V bolnišnici:

7. marca. Ana Presel, gostija, 68 let, ostarelost.
8. marca. Matija Artač, kajzar, 48 let, jetika.

Tuji.

8. marca.

Pri **Maliču**: Knoller, poročnik; Schmied, elektrotehnik; Podhorny; Abeles, Solander, potovalec; Gessler, Kawan, Zemeba, Rom, Baur, Grum, trgovci, z Dunaja. — Voigt, trgovec, iz Lipsije. — Markuš, trgovec, iz Berolina. — Urbach, trgovec, iz Opave. — Treuman, trgovec, iz Bamberga. — Kolešnik iz Zagorja. — dr. Thoman pl. Montalmar, okr. glavar, s soprogo, iz Kočevja. — dr. Mahkovec iz Spljeta. — Baron Ožegović, komornik in graščak, iz Gušterovca. — Hamerer, potovalec, iz Trsta. — Pradolín, polir, iz Vidna.

Pri **Sora**: Weidner, železniški nadzornik; Holzwarth, hotelér, s soprogo; Gombrieh, Schott, Epstein, trgovci; Stierler in Jung, potovalec, z Dunaja. — dr. Burger s soprogo iz Kočevja. — Doweste, potovalec, iz Magdeburga. — Grof Chorinski, graščak, z Ogerskega. — Kumer, župnik, iz Radeč. — Novak, poštar, iz Kamnika. — Facio iz Trsta. — Kuss, gostilničar, s sinom, iz Celovca. — Pokoren iz Vodovja. — Lengel iz Velike Kaniže. — Košmelj iz Železnikov. — Jamnik iz Gradca.

Pri **avstrijskem caru**: Aurbach iz Tarnapola. — Petrovec, učitelj, iz Čemšenika. — Varičak iz Belovars.

Pri **Južnem kolodvoru**: Hribar, učitelj, iz Postojine. — Goljevšek, trgovec z lesom, iz Gorice.
Pri **bavarskem dvoru**: Dekleva, slikar, in Gottlieb iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		735.4	6.0	sl. jzap.	del. jasno	0.00
9. u. pop.		736.3	11.2	m. jug.	jasno	
9. u. zveč.		738.7	5.8	m. jzap.	„	

Srednja temperatura 7.7°, za 4.9° nad normalom

Stanje avstro-ogerske banke

dné 7. marca 1893.

(Brzobjavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 437.005.000 (+ 933.000)
Kovinski zaklad	288.998.000 (+ 240.000)
Listnica	146.199.000 (+ 3.935.000)
Lombard	21.229.000 (+ 429.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 55.240.000 (— 287.000)

Zahvala.

Odbor okrajne posojilnice in hranilnice v Kamniku je podaril tukajšnji deški in deklški šoli vsakej po pet goldinarjev v nakup šolskega orodja revnim otrokom. Podpisana se imenovanemu odboru za ta velikodušni dar najiskreneje zahvaljujeta.

V Kamniku, dné 8. marca 1893.

151 1

Val. Burnik,
vodja deški šoli.

Jernej Čenčič,
vodja dekl. šoli.

Največja zaloga
šivalnih strojev
JAN. JAX,
LJUBLJANA,
Dunajska cesta 13.
Najnižje cene. Ugodni vplačilni obroki se dovoljujejo.
Zamenjuje stare stroje.
Poprave vrše se točno, trajno
556 in ceno. 30—15

Katoliška Tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.